

Sygn. akt VI Gz 77/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie, VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SSO Anna Harmata

SSO Marta Zalewska (spr.)

Protokolant: asyst. sędz. Marta Orzeł

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2017 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa S. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 30 stycznia 2017 r. (sygn. akt V GC 431/15)

postanawia:

I. uchylić zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu z dnia 30 stycznia 2017 r. (sygn. akt V GC 431/15);

II. sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Tarnobrzegu, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 30 stycznia 2017 r. Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu przyznał biegłemu sądowemu M. O. (2) wynagrodzenie za sporządzoną w sprawie opinię w kwocie 990,99 zł. W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż biegły sporządził opinię w sposób rzetelny i fachowy, zaś wysokość żądanego wynagrodzenia odpowiada nakładowi pracy oraz kwalifikacjom spełnianym przez biegłego.

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany w części przyznającej wynagrodzenie biegłemu ponad kwotę 450,00 zł. Zaskarżonemu postanowieniu powód zarzucił naruszenie prawa materialnego a to art. 89 ust 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez jego niezastosowanie i ustalenie wysokości wynagrodzenia biegłego za wykonaną pracę bez badania casu potrzebnego do wydania opinii, a w konsekwencji uznanie, że wskazana przez biegłego kwota tytułem wynagrodzenia jest prawidłowa, w sytuacji gdy jest rażąco zawyżona.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty powód wniósł o: zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez przyznanie kwoty 450,00 zł w miejsce kwoty 990,99 zł; zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych; ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie w

tym zakresie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania z pozostawieniem temu sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zażaleniowego.

Powód kwestionował czas 33 dni poświęcony na sporządzenie przedmiotowej opinii. W ocenie powoda Sąd winien skontrolować wskazaną przez biegłego w karcie pracy liczbę godzin niezbędnych do sporządzenia opinii (w tym czynności szczegółowo wymienionych w karcie pracy), wskazując, że opinia liczy 6 stron oraz 12 załączników w postaci kserokopii dokumentów, zaś sama opinia o składa się z porównania stawek za najem pojazdu zastępczego, parkingu oraz holowania.

Biegły oraz pozwany nie złożyli odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Kwestę przyznania biegłemu wynagrodzenia reguluje art. 288 k.p.c., zgodnie z którym biegły ma prawo żądać wynagrodzenia za stawiennictwo do sądu i wykonaną pracę. Przepis ten należy odczytywać łącznie z art. 98 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, który w ustępie 2 wskazuje dyrektywy jakimi winien kierować się Sąd przyznając wynagrodzenie biegłemu. Przepis ten każe uwzględniać „wymagane kwalifikacje, potrzebny do wydania opinii czas i nakład pracy”.

Podstawę przyznania wynagrodzenia biegłemu stanowi przedstawiony przez niego rachunek/faktura za sporządzenie opinii wraz z kartą pracy dokumentującą wykonane czynności w ramach sporządzania opinii. Rachunek taki nie jest jednak wiążący dla sądu i podlega weryfikacji.

W uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia Sąd Rejonowy w żaden sposób nie odniósł się do przedłożonej karty pracy biegłego, nie analizował czynności w niej wskazanych, ograniczył się wyłącznie do twierdzenia, że „wysokość wynagrodzenia żadanego przez biegłego odpowiada włożonemu w sporządzanie opinii nakładowi pracy oraz kwalifikacjom spełnionym przez biegłego”. Powyższe uniemożliwia przede wszystkim kontrolę merytoryczną postanowienia w postępowaniu zażaleniowym, albowiem należy mieć na względzie, że motywy podjętego rozstrzygnięcia powinny być wyjaśnione w taki sposób, który umożliwi przeprowadzenie kontroli instancyjnej po jego zaskarżeniu, co wynika z treści art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c.

Należy przy tym zauważyć, że w karcie pracy biegły wyodrębnił osobne czynności, które mogą budzić wątpliwości biorąc pod uwagę zakres zleconej opinii, nieskomplikowany stan sprawy i znikomą ilość stron akt podlegającą weryfikacji. Pomimo braku jakiegokolwiek badania karty pracy biegłego Sąd Rejonowy bezkrytycznie zaaprobował rachunek opiewający na kwotę niemal 1 000 złotych. Powyższy brak, który nie znalazł odzwierciedlenia w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia (brak weryfikacji zasadności czynności podjętych przez biegłego w związku z opracowaniem opinii, czasu niezbędnego do ich dokonania) spowodował niemożność kontroli merytorycznej postanowienia Sądu z dnia 30 stycznia 2017 r. w postępowaniu zażaleniowym. Niemożliwość zaś przeprowadzenia kontroli instancyjnej skutkowałą uchyceniem zaskarżonego postanowienia w przedmiocie wynagrodzenia biegłego i przekazaniem sprawy do dalszego prowadzenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, Sąd I instancji umożliwi biegłemu ustosunkowanie się do zażalenia (na podstawie akt sprawy nie można wywnioskować czy biegły był pouczony o możliwości złożenia odpowiedzi na zażalenie i ustosunkowania się do twierdzeń zażalącego) i wyjaśnienie poszczególnych pozycji w karcie pracy składających się na wykonanie opinii celem uwzględnienia tych okoliczności przy ponownym wydawaniu rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym zaskarżone postanowienie jak również punkt III wyroku Sądu Rejonowego z dn. 24.11.2016 r. podlegało uchyceniu, o czym Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., pozostawiając na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego

V GZ 77/17

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)